

[Justitsministeren]

malt sådan, at hvis man som medlem af en almindelig forening finder, at man ikke kan gå ind for beslutninger, som et flertal træffer, har man mulighed for at melde sig ud af foreningen. Der gælder imidlertid noget særligt for faglige organisationer.

Sådanne organisationer, som de kendes i Danmark, er, synes jeg, et meget værdifuldt element i vort samfund, men for mange af disse organisationers vedkommende må det dog erkendes, at den enkelte ikke i dag har noget reelt frit valg med hensyn til medlemskab, idet den pågældendes mulighed for at udøve sit erhverv mange gange vil være afhængig af, om han eller hun er medlem af en bestemt faglig organisation. I sådanne tilfælde forekommer det mange medlemmer stødende, at et flertal i organisationen kan påtvinge et mindretal noget så centralt som at skulle yde økonomisk støtte til et politisk parti, som de pågældende medlemmer politisk set måske står i et stærkt modsætningsforhold til.

Det er meget tænkeligt, at vi kan løse problemet på den måde, som er skitseret i lovforslagets punkt 2 og 4, men det må naturligvis overvejes nærmere under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til beslutningsforslagets punkt 3 om, at tilsvarende regler skal gennemføres for aktionærer, kan der vel være grund til at fremhæve, at en aktionær normalt ikke befinder sig i en sådan situation, at han eller hun tvinges til at yde bidrag til politiske partier. Aktionærerne har i øvrigt normalt altid mulighed for at afhænde deres aktier.

I regeringen er vi således indstillet på at give tilslutning til hovedsigtet i beslutningsforslaget, nemlig at ingen gennem medlemskab af en faglig organisation, en erhvervs-sammenslutning eller lignende skal tvinges til at yde økonomiske bidrag til politiske partier, som han eller hun ikke ønsker at støtte.

Kaj Poulsen (S):

Jeg tror, at sammenhængen mellem de to forslag vil komme betydelig klarere til udtryk ved den debat, vi får om dette forslag, end den gjorde ved den foregående, fordi der netop er tale om en dobbeltholdning fra justitsministerens side, og vi forventer også at høre det samme fra de borgerlige partiers side under dette forslags behandling.

Her taler man om det enkelte menneskes mulighed for at blive fritaget for at yde støtte til et bestemt parti. Det talte man ikke om ved det andet forslag.

Der har i arbejderbevægelsen i mange år været sunget en sang, hvori der er en linje, der lyder sådan: »... man deler vor Frihed, beskærer vort Brød«.

Nu har man i 4 år gjort det sidste, og nu skal friheden til selv at træffe beslutninger om egne forhold inden for fagbevægelsen altså også beskæres. Og vel at mærke er de eneste organisationer, der i foreningslandet Danmark skal have beskåret friheden, fagorganisationerne og så visse erhvervsorganisationer. Lovlige foreninger må ikke efter dette forslag gennem processer i demokratisk valgte forsamlinger træffe lovlige beslutninger. Man er lige ved at ønske, at dem, vi taler om her, var kriminelle, for så ved vi, at omsorgen fra Det Radikale Venstre er uden grænser. Det gælder frihedsrettigheder, retsbeskyttelse osv., men det gælder ikke, når der er tale om det såkaldte magtmisbrug fra fagforeningernes side. Her er Det Radikale Venstres omsorg for, at det enkelte menneske selv kan bestemme, kolossal.

Hvor er den samme omsorg henne – og det er her, vi kommer ind på spørgsmålet om det forrige forslag – når de samme enkelte mennesker på deres ugentlige indkøb skal ud at købe basale livsfornødenheder? Hvor er omsorgen så henne? Man mener altså, det er nok med, at partierne skal offentliggøre deres regnskaber, mens virksomhederne og koncernerne bare skal skrive et eller andet om, at de yder bidrag.

Men så melder spørgsmålet sig naturligvis: Ved de enkelte, at hvis de ikke ønsker at yde støtte til Det Konservative Folkeparti og Venstre, skal de undlade at handle i stormagasinerne Salling, Bilka og Føtex, der er en del af det edderkoppespind, man har i A. P. Møllerkoncernen med D/S 1912? A. P. Møller og F. L. Smidth – A/S Potagua – støtter jo disse partier. Her er der ikke den samme omsorg for den enkeltes frihed til selv at bestemme. Her er der ingen omsorg for noget, bare det står skrevet i regnskaberne og det er uigennemsigtigt, hvem man støtter. Pyt med forbrugerne! Pyt med den enkeltes beskyttelse!

Vi betragter forslaget her som kun vendt mod fagbevægelsen. Det er nu igen hentet